

Torek, 24. marca 2009

39. priznava potencial podeželskih skupnosti za pozitiven prispevek k okolju prek njihovega udejstvovanja v okolju prijaznih dejavnostih in pri razvoju alternativnih virov energije, kot so biogoriva, pri tem pa posebej upošteva štiri nove izzive, ki so izpostavljeni v pregledu politike razvoja podeželja, kot so biotska raznovrstnost in obnovljivi viri energije;

40. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu in Komisiji.

Boj proti pohabljanju ženskih spolnih organov v EU

P6_TA(2009)0161

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 24. marca 2009 o boju proti pohabljanju ženskih spolnih organov v EU (2008/2071(INI))

(2010/C 117 E/09)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju členov 2, 3 in 5 Splošne deklaracije o človekovih pravicah iz leta 1948,
- ob upoštevanju členov 2, 3 in 26 Mednarodnega pakta Združenih narodov o državljanskih in političnih pravicah,
- ob upoštevanju zlasti člena 5(a) Konvencije o odpravi vseh oblik diskriminacije žensk iz leta 1979,
- ob upoštevanju členov 2(1), 19(1), 24(3), 34 in 39 Konvencije o otrokovih pravicah, ki jo je Generalna skupščina Združenih narodov sprejela dne 20. novembra 1989,
- ob upoštevanju Konvencije Združenih narodov proti mučenju in drugemu nečloveškemu ter ponižujočemu ravnanju in kaznovanju iz leta 1989,
- ob upoštevanju Afriške listine o pravicah in dobrem počutju otroka iz leta 1990,
- ob upoštevanju členov 1, 2(f), 5, 10(c), 12 in 16 priporočila št. 19 Odbora Združenih narodov za odpravo vseh oblik diskriminacije žensk, sprejetega leta 1992,
- ob upoštevanju dunajske deklaracije in akcijskega programa, sprejetih na Svetovni konferenci o človekovih pravicah junija 1993,
- ob upoštevanju deklaracije Generalne skupščine Združenih narodov o odpravi nasilja nad ženskami, prvega mednarodnega instrumenta o človekovih pravicah, ki zadeva izključno nasilje nad ženskami in je bil sprejet decembra 1993,
- ob upoštevanju deklaracije in akcijskega programa mednarodne konference Združenih narodov o prebivalstvu in razvoju, sprejetih v Kairu dne 13. septembra 1994,

Torek, 24. marca 2009

- ob upoštevanju deklaracije in akcijskega programa svetovne konference o ženskah, sprejetih v Pekingu dne 15. septembra 1995,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 15. junija 1995 o četrti svetovni konferenci Združenih narodov o ženskah: „Boj za enakopravnost, razvoj in mir“ ⁽¹⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 13. marca 1997 o kršitvah pravic žensk ⁽²⁾,
- ob upoštevanju izbirnega protokola h Konvenciji o odpravi vseh oblik diskriminacije žensk, ki jo je sprejela Komisija Združenih narodov o položaju žensk dne 12. marca 1999,
- ob upoštevanju resolucije Odbora Sveta Evrope za enake možnosti žensk in moških z dne 12. aprila 1999 o pohabljanju ženskih spolnih organov,
- ob upoštevanju svojega stališča z dne 16. aprila 1999 o spremembi predloga Odločbe Evropskega parlamenta in Sveta o sprejetju akcijskega programa Skupnosti (program DAPHNE) (2000–2004) o ukrepih za preprečevanje nasilja nad otroki, mladostniki in ženskami ⁽³⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 18. maja 2000 o nadaljevanju pekinških izhodišč za ukrepanje ⁽⁴⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 15. junija 2000 o izidih posebnega zasedanja Generalne skupščine Združenih narodov „Ženske 2000: enakopravnost spolov, razvoj in mir za 21. stoletje (5. do 9. junij 2000)“ ⁽⁵⁾,
- ob upoštevanju pridružitvenega sporazuma AKP-EU (sporazum iz Cotonouja), ki je bil podpisan 23. junija 2000, in priloženega finančnega protokola,
- ob upoštevanju skupne razglasitve Listine o temeljnih pravicah s strani Sveta, Evropskega parlamenta in Komisije ob srečanju Evropskega sveta v Nici 7. decembra 2000,
- ob upoštevanju svojega sklepa z dne 14. decembra 2000, da pohabljanje ženskih spolnih organov vključi v člen B5-802 proračuna za leto 2001 za program DAPHNE,
- ob upoštevanju Resolucije 1247 (2001) Parlamentarne skupščine Sveta Evrope z dne 22. maja 2001 o pohabljanju ženskih spolnih organov,
- ob upoštevanju poročila o pohabljanju ženskih spolnih organov, ki ga je Parlamentarna skupščina Sveta Evrope sprejela 3. maja 2001,
- ob upoštevanju svoje predhodne resolucije z dne 20. septembra 2001 o pohabljanju ženskih spolnih organov ⁽⁶⁾,
- ob upoštevanju resolucije 2003/28 Odbora Združenih narodov za človekove pravice z dne 22. aprila 2003, v kateri je bil 6. februar razglašen za mednarodni dan nične strpnosti do pohabljanja ženskih spolnih organov,
- ob upoštevanju členov 2, 5, 6 in 19 dodatnega protokola k Afriški listini človekovih pravic in pravic ljudstev iz leta 2003, znanega tudi pod imenom protokol iz Maputa, ki je začel veljati 25. novembra 2005,

⁽¹⁾ UL C 166, 3.7.1995, str. 92.

⁽²⁾ UL C 115, 14.4.1997, str. 172.

⁽³⁾ UL C 219, 30.7.1999, str. 497.

⁽⁴⁾ UL C 59, 23.2.2001, str. 258.

⁽⁵⁾ UL C 67, 1.3.2001, str. 289.

⁽⁶⁾ UL C 77 E, 28.3.2002, str. 126.

Torek, 24. marca 2009

- ob upoštevanju peticije št. 298/2007, ki jo je 27. marca 2007 vložila poslanka Cristiana Muscardini,
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 16. januarja 2008: „Strategiji EU o otrokovih pravicah naproti“⁽¹⁾,
 - ob upoštevanju členov 6 in 7 Pogodbe EU o spoštovanju človekovih pravic (splošna načela) in členov 12 in 13 Pogodbe ES (nediskriminacija),
 - ob upoštevanju člena 45 svojega Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za pravice žensk in enakost spolov (A6-0054/2009),
- A. ker je po podatkih Svetovne zdravstvene organizacije od 100 do 140 milijonov žensk in deklic na svetu doživelo pohabljenje spolnih organov in ker je po podatkih Svetovne zdravstvene organizacije in Sklada združenih narodov za prebivalstvo vsako leto približno dva do tri milijone žensk v nevarnosti, da bodo izpostavljene temu postopku, ki povzroča hudo invalidnost,
- B. ker se vsako leto pohabijo ženski spolni organi približno 180 000 priseljenkam v Evropi, ali so v nevarnosti, da bodo pohabljene,
- C. ker je po podatkih Svetovne zdravstvene organizacije pohabljanje ženskih spolnih organov razširjeno v najmanj 28 afriških državah, v nekaterih azijskih državah ter na Bližnjem vzhodu,
- D. ker nasilje nad ženskami, vključno s pohabljanjem ženskih spolnih organov, izvira iz družbenih sistemov, osnovanih na neenakosti med spoloma ter neuravnoteženih odnosih moči, prevlade in nadzora, v katerih je pritisk družbe in družine osnovni vzrok za kršitev temeljne pravice do osebne nedotakljivosti,
- E. ker spolno pohabljanje deklic zasluži najodločnejšo obsodbo ter pomeni očitno kršenje mednarodne in nacionalne zakonodaje, ki varuje otroke in njihove pravice,
- F. ker je Svetovna zdravstvena organizacija opredelila štiri vrste pohabljanja ženskih spolnih organov, ki segajo od klitoridektomije (delne ali popolne odstranitve klitorisa) do izrezanja (odstranitve klitorisa in malih sramnih ustnic), ki predstavljata približno 85 % pohabljanja ženskih spolnih organov, pa do skrajne oblike, infibulacije (popolne odstranitve klitorisa in malih sramnih ustnic, notranje površine velikih sramnih ustnic ter zašitje zunanjega ženskega spolovila z izjemo ozke nožnične odprtine), ter vrezovanja (prebadanje ali prediranje klitorisa oziroma sramnih ustnic ter vrezi vanje),
- G. ker vsako pohabljanje ženskih spolnih organov, ne glede na stopnjo, pomeni nasilje nad ženskami in kršitev njihovih temeljnih pravic, zlasti pravice do osebne nedotakljivosti ter telesnega in duševnega zdravja, pa tudi spolnih in reproduktivnih pravic; ker spoštovanje kulturnih običajev in različnih obredov iniciacije v nobenem primeru ne more opravičevati takšnega nasilja,
- H. ker je zaradi pohabljanja ženskih spolnih organov v Evropi prizadetih približno 500 000 žensk in ker je to obrezovanje običajno predvsem v družinah priseljencev in beguncev ter deklice zaradi tega celo pošiljajo v domovino,
- I. ker pohabljanje ženskih spolnih organov povzroča zelo hudo kratko- in dolgoročno škodo telesnemu in duševnemu zdravju žensk in deklic, ki ga doživijo, ter pomeni hud napad na njihovo osebno nedotakljivost v nekaterih primerih pa povzroči celo smrt; ker imata uporaba preprostih pripomočkov in pomanjkanje uporabe razkužil škodljive stranske učinke, zaradi česar so spolni odnosi in porodi lahko boleči, organi so nepopravljivo poškodovani, lahko pa se pojavijo zapleti, kot so krvavitve, šok, infekcije, prenos virusa aidsa, tetanus, benigni tumorji ter hudi zapleti pri nosečnosti in porodu,

⁽¹⁾ UL C 41 E, 19.2.2009, str. 24.

Torek, 24. marca 2009

- J. ker je pohabljanje ženskih spolnih organov, ki v skladu s številnimi mednarodnimi sporazumi pomeni kršitev pravic žensk in deklic, prepovedano s kazenskim pravom držav članic in predstavlja kršitev načel Listine Evropske unije o temeljnih pravicah,
- K. ker v svoji resoluciji z dne 16. januarja 2008 poziva države članice, naj sprejmejo posebne določbe v zvezi s pohabljanjem ženskih spolnih organov, namenjene kazenskemu pregonu tistih, ki izvajajo ta postopek na otrocih,
- L. ker Konvencija o odpravi vseh oblik diskriminacije žensk od držav podpisnic zahteva, da sprejmejo ustrezne ukrepe za spremembo ali odpravo pravil, običajev in obstoječe prakse, ki so do žensk diskriminatorne, in da sprejmejo ustrezne ukrepe za spremembo družbenih in kulturnih vzorcev vedenja moških in žensk, da bi odpravili predsodke ter običajne in vse druge prakse, ki temeljijo na ideji manj-ali večvrednosti enega od spolov ali na stereotipnih vlogah moških in žensk,
- M. ker Konvencija o otrokovih pravicah, ki je bila sprejeta leta 1989, določa, da morajo države podpisnice spoštovati pravice iz konvencije in zagotoviti njihovo uporabo za vse otroke, ki spadajo v njihovo sodno pristojnost, brez razlikovanja in ne glede na spol, ter sprejeti vse ustrezne in učinkovite ukrepe za odpravo tradicionalnih običajev, ki lahko škodujejo zdravju otrok,
- N. ker Afriška listina o pravicah in dobrem počutju otroka priporoča državam podpisnicam, da odpravijo družbene in kulturne običaje, ki so škodljivi za dobro počutje, dostojanstvo ter normalno rast in razvoj otroka,
- O. ker odstavek 18 dunajske deklaracije in akcijskega programa, ki sta bila sprejeta junija 1993, določa, da so človekove pravice žensk in deklic neodtujljiv, sestavni in neločljiv del splošnih človekovih pravic,
- P. ker člen 2 deklaracije Združenih narodov o odpravi nasilja nad ženskami iz leta 1993 izrecno navaja pohabljanje ženskih spolnih organov in druge tradicionalne običaje, ki škodujejo ženskam,
- Q. ker člen 4 te deklaracije predvideva, da so države dolžne obsoditi nasilje nad ženskami in se ne smejo sklicevati na običaje, tradicijo ali verske razloge, da bi se izognile obveznosti odprave nasilja,
- R. ker je v akcijskem programu mednarodne konference Združenih narodov o prebivalstvu in razvoju v Kairu leta 1994 predvideno, da vlade odpravijo pohabljanje ženskih spolnih organov, kjer se izvaja, ter podprejo nevladne in verske organizacije, ki se borijo za odpravo te prakse,
- S. ker akcijski program, ki je bil odobren na četrti konferenci Združenih narodov v Pekingu, poziva vlade, naj poostrijo zakone, prenovijo institucije in spodbujajo pravila in prakso za odpravo diskriminacije žensk, kakršna je med drugim pohabljanje ženskih spolnih organov,
- T. ker je partnerski sporazum AKP-EU (sporazum iz Cotonouja) utemeljen na teh splošnih načelih in vsebuje določbe proti pohabljanju ženskih spolnih organov (člen 9 o bistvenih elementih sporazuma, med katere sodi spoštovanje človekovih pravic, člen 25 o razvoju socialnega sektorja in člen 31 o vprašanju enakosti med spoloma),
- U. ker vsebuje poročilo, ki ga je 3. maja 2001 sprejela Parlamentarna skupščina Sveta Evrope, poziv za prepoved izvajanja pohabljanja ženskih spolnih organov in ker ga označuje za nečloveško in ponižujoče ravnanje v smislu člena 3 Evropske konvencije o človekovih pravicah; ker zagovarjanje kulture in običajev ne sme imeti prednosti pred spoštovanjem temeljnih pravic in prepovedjo postopkov, ki mejijo na mučenje,

Torek, 24. marca 2009

- V. ker Komisija in Svet v okviru skupne evropske politike priseljevanja in azila pohabljanje ženskih spolnih organov obravnavata kot kršitev človekovih pravic; ker je vedno več prošenj staršev za azil utemeljenih z nevarnostjo, ki ji bodo izpostavljeni v svoji državi zaradi tega, ker niso pristali na to, da bi njihovemu otroku pohabili spolne organe,
- W. ker dodelitev statusa prosilcev za azil staršem žal ne zagotavlja, da se bo otrok izognil nevarnosti pohabljanja ženskih spolnih organov, ki se v nekaterih primerih izvede po tem, ko se je družina nastanila v državi članici gostiteljici,
- X. ker je v izjavi evropskih komisarjev Ferrero-Waldner in Michela z dne 5. februarja 2008 izrecno navedeno, da je pohabljanje ženskih spolnih organov v Evropski uniji in v tretjih državah nesprejemljiv, ter poudarjeno, da kršitve pravic žensk v nobenem primeru ni mogoče upravičiti z relativnostjo kulture ali običajev,
- Y. ker lahko nacionalni centri in zavodi za mladoletne in družine družinam pravočasno ponudijo pomoč, da bi preprečili pohabljanje ženskih spolnih organov,
1. ostro obsoja pohabljanje ženskih spolnih organov kot kršitev temeljnih človekovih pravic in grobo kršitev osebne nedotakljivosti žensk in deklic ter meni, da je to v očeh družbe resen zločin;
 2. poziva Komisijo in države članice, naj izdelajo jasno, celovito strategijo in akcijske načrte, s katerimi bi odpravile pohabljanje ženskih spolnih organov v EU in v ta namen zagotovijo sredstva – v obliki zakonov in drugih predpisov, sistemov preprečevanja, izobraževalnih in socialnih ukrepov ter zlasti z razširjanjem informacij o obstoječih varstvenih mehanizmih, ki so na voljo ranljivim skupinam, dejanskim in morebitnim žrtvam omogočile ustrezno varstvo;
 3. vztraja, da je prošnje za azil, ki jih vložijo starši z utemeljitvijo, da so v domovini izpostavljeni grožnjam, ker niso privolili, da bi njihovemu otroku pohabili spolne organe, treba preučiti od primera do primera in zagotoviti, da so te prošnje podprte s podrobnim dokaznim gradivom, v katerem se upoštevajo lastnosti prošnje, osebnost in verodostojnost prosilca za azil ter verodostojnost razlogov;
 4. vztraja, da bi morale ženske in deklice, ki jim je bil podeljen azil v EU zaradi grožnje pohabljanja spolnih organov, redno hoditi na preventivne preglede k zdravstvenim organom in/ali zdravnikom, da bi jih zavarovali pred nevarnostjo, da bi bile spolno pohabljene kasneje, ko bi že živele v EU; meni, da ta ukrep nikakor ne bi bil diskriminacijski do teh žensk in deklic, marveč bi zagotovil, da bi bilo pohabljanje ženskih spolnih organov v EU prepovedano;
 5. poziva, naj to celostno strategijo spremljajo izobraževalni programi ter nacionalne in mednarodne kampanje osveščanja;
 6. podpira pobudo Europolu za usklajevanje med evropskimi policijskimi silami za krepitev boja proti pohabljanju ženskih spolnih organov, obravnavo vprašanj, povezanih z majhnim številom prijav in težavnostjo zbiranja dokazov in pričevanj, pa tudi za učinkovit pregon storilcev kaznivih dejanj; zato poziva države članice, naj preučijo možne dodatne ukrepe za varstvo žrtev, ko so te prepoznane;
 7. opozarja, da so med ukrepi iz omenjenega maputskega protokola za odpravo škodljivih praks, kot je pohabljanje ženskih spolnih organov, tudi naslednji: povečanje javne osveščenosti prek obveščanja, formalno in neformalno izobraževanje in kampanje, prepoved vseh oblik pohabljanja ženskih spolnih organov, tudi kadar poseg opravi zdravniško osebje, zakoni in kazni, podpora prizadetim s storitvami zdravstvenega varstva, pravna pomoč, psihološko svetovanje, izobraževanje ter zaščita žensk, ki bi lahko bile žrtve škodljive prakse ali drugih oblik nasilja, zlorab ali nestrpnosti;

Torek, 24. marca 2009

8. poziva države članice, naj za svojo državo ugotovijo, koliko ženskam so bili pohabljeni spolni organi in koliko je ogroženih, ob tem pa upoštevajo, da za mnoge države še ni primernih podatkov in njihovega usklajenega zbiranja;
9. poziva k oblikovanju evropskega zdravstvenega protokola za spremljanje in podatkovne zbirke o tem pojavu, namenjenih statističnemu preučevanju ter ukrepom za obveščanje priseljenskih skupnosti, ki jih to zadeva;
10. spodbuja države članice, naj zberejo znanstvene podatke, s katerimi bi lahko podprle Svetovno zdravstveno organizacijo pri ukrepih za odpravo pohabljanja ženskih spolnih organov v Evropi in na vseh drugih celinah;
11. poziva Komisijo, naj pri pogajanjih in sporazumih o sodelovanju z zadevnimi državami vključi klavzulo o odpravi pohabljanja ženskih spolnih organov;
12. poziva k oblikovanju zbirke zgledov najboljše prakse na različnih ravneh in k preučitvi njihovega vpliva (po možnosti s projekti, ki bi se financirali iz programa DAPHNE III, in z njimi pridobljenimi rezultati) ter zagotovitvi obsežnega razširjanja teh podatkov ob upoštevanju uporabnih praktičnih in teoretičnih izkušenj strokovnjakov;
13. poudarja, da imajo nacionalni centri in ustanove ključno vlogo pri identifikaciji žrtev in sprejemanju varnostnih ukrepov proti pohabljanju ženskih spolnih organov;
14. poziva h krepitvi obstoječih evropskih mrež za preprečevanje škodljivih tradicionalnih običajev, na primer z načrtovanjem usposabljanja za nevladne organizacije, regionalne neprofitne organizacije in izvajalce na terenu, ter k spodbujanju vzpostavljanja teh mrež;
15. pozdravlja pomemben prispevek številnih mednarodnih in nacionalnih nevladnih organizacij, raziskovalnih ustanov, evropske mreže za preprečevanje pohabljanja ženskih spolnih organov v Evropi in posameznikov, ki s sredstvi agencij Združenih narodov in programa DAPHNE ter drugih virov oblikujejo različne projekte za osveščanje in preprečevanje ter odpravo tovrstnega pohabljanja; poudarja, da je oblikovanje mrež med nevladnimi organizacijami in organizacijami s sedežem v različnih skupnostih na nacionalni, regionalni in mednarodni ravni nedvomno ključnega pomena za uspeh pri odpravljanju pohabljanja ženskih spolnih organov ter za izmenjavo podatkov in izkušenj;
16. poudarja, da člen 10 Direktive Sveta 2004/83/ES ⁽¹⁾ o minimalnih standardih glede pogojev, ki jih morajo izpolnjevati državljani tretjih držav ali osebe brez državljanstva, da se jim prizna status begunca, ali osebe, ki iz drugih razlogov potrebuje mednarodno zaščito, določa, da se vidiki, povezani s spolom, lahko upoštevajo, vendar sami po sebi še ne vodijo do uporabe člena 10;
17. poziva, naj Evropska agencija za temeljne pravice in Evropski inštitut za enakost spolov prek tematskih večletnih in/ali letnih delovnih načrtov prevzmeta vodilno vlogo v boju proti pohabljanju ženskih spolnih organov; meni, da bi ti agenciji lahko opravljali prednostne raziskovalne dejavnosti in/ali dejavnosti osveščanja, kar bi lahko prispevalo k boljšemu poznavanju tega pojava na evropski ravni;
18. meni, da je v zadevnih državah nujno organizirati forume za dialog, reformirati tradicionalne pravne norme, pri šolskem pouku spregovoriti o pohabljanju ženskih spolnih organov in spodbujati sodelovanje z neobrezanimi;
19. poziva EU in države članice, naj sodelujejo pri usklajevanju veljavne zakonodaje ter pripravi posebne zakonodaje za to področje, če se veljavna zakonodaja izkaže za neustrezno, da bi zavarovale človekove pravice, osebno celovitost, svobodo prepričanja in pravico do zdravja;

⁽¹⁾ UL L 304, 30.9.2004, str. 12.

Torek, 24. marca 2009

20. poziva države članice, naj izvajajo zakonodajne določbe v zvezi s pohabljanjem ženskih spolnih organov ali jih vključijo v zakonodajne določbe o kaznih za povzročitev hude telesne poškodbe, kadar se ta praksa izvaja v EU, spodbujajo preprečevanje tega pojava ter boj proti njemu tako, da so delavci v poklicnih dejavnostih, ki se z njim srečujejo (socialni delavci, učitelji, policisti, strokovnjaki v zdravstvu itd.), z njim ustrezno seznanjeni, da bi ga lahko prepoznali, in si prizadevajo za čim večjo usklajenost med zakoni, ki veljajo v vseh sedemindvajsetih državah članicah;
21. poziva države članice, naj predpišejo, da morajo splošni zdravniki, specialisti in drugo zdravstveno osebje pohabljenje ženskih spolnih organov prijaviti zdravstvenim organom in/ali policiji;
22. poziva države članice, naj sprejmejo posebno zakonodajo o pohabljanju ženskih spolnih organov ali v okviru veljavne zakonodaje preganjajo vsakogar, ki pohablja spolne organe;
23. poziva EU in države članice, naj preganjajo, obsodijo in kaznujejo izvajanje te prakse z uporabo celovite strategije, ki bo upoštevala zakonodajno, zdravstveno, socialno in integracijsko razsežnost priseljenih prebivalcev; poziva zlasti, da se v ustrezne direktive o priseljevanju uvedejo določbe, ki opredeljujejo pohabljanje spolnih organov kot kaznivo dejanje, ter predvidijo ustrezne sankcije za tiste, ki to kaznivo dejanje zakrivijo, kadar se pohabljanje izvaja v EU;
24. poziva k ustanovitvi stalnih tehničnih odborov za usklajevanje in povezovanje med državami članicami ter med državami članicami in afriškimi institucijami; meni, da bi bilo treba vanje vključiti specialiste za to področje ter predstavnike vodilnih evropskih in afriških organizacij žensk;
25. spodbuja k odločni zavrnitvi „nadomestnega“ prebadanja klitorisa in vseh vrst medikalizacije tega pojava, ki se predlagajo kot srednja pot med obrezovanjem klitorisa in spoštovanjem običajev, ki opredeljujejo identiteto, saj bi s tem le opravičili pohabljanje ženskih spolnih organov na ozemlju EU; ponovno v celoti in odločno obsoja pohabljanje ženskih spolnih organov, saj ni nobenih družbenih, gospodarskih, etničnih, zdravstvenih ali drugih razlogov, ki bi ga opravičevali;
26. spodbuja k odpravi pohabljanja ženskih spolnih organov, da bi s politikami podpore in vključevanja za ženske in družine, živeče v skladu z običaji, ki to pohabljanje vključujejo, zaščitili ženske pred vsemi oblikami zlorab in nasilja, ne da bi pri tem zakonodaja izgubila ostrino in bile kršene temeljne človekove pravice ali pravica posameznika do svobodnega odločanja v zvezi s spolnostjo;
27. trdi, da razlogi, ki jih številne skupnosti navajajo v prid ohranjanja tradicionalnih običajev, ki škodijo zdravju žensk in deklic, niso utemeljeni;
28. poziva države članice, da:
- kot kaznivo dejanje obravnavajo vsako pohabljanje ženskih spolnih organov ne glede to, ali je ženska na to pristala ali ne, ter naj kaznujejo tistega, ki pomaga, spodbuja, svetuje ali priskrbi podporo za izvajanje katerega koli od teh dejanj na telesu ženske, dekleta ali deklice;
 - preganjajo vsakega prebivalca, ki je storil kaznivo dejanje pohabljanja ženskih spolnih organov, mu sodijo in ga kaznujejo, tudi če je bilo kaznivo dejanje strojeno zunaj njihovih meja (eksteritorialnost kaznivega dejanja);
 - sprejmejo zakonodajne ukrepe, ki bodo sodnikom ali javnim tožilcem omogočali, da bodo sprejeli varnostne in preventivne ukrepe, če bodo vedeli za primere žensk ali deklic, ki jim grozi pohabljenje;

Torek, 24. marca 2009

29. poziva države članice, naj začnejo izvajati preventivno strategijo socialnih ukrepov za zaščito mladoletnic, ki ne bo stigmatizirala priseljenskih skupnosti, v obliki javnih programov in socialnih storitev za preprečevanje teh praks (z usposabljanjem, izobraževanjem in osveščanjem ogroženih skupnosti) ter za pomoč žrtvam teh praks (s psihološko in zdravstveno podporo ter, če je mogoče, z brezplačnim zdravljenjem); prav tako jih poziva, naj grožnjo ali tveganje pohabljenja spolnih organov mladoletnice obravnavajo kot opravičilo za poseg javne uprave, kot je določeno v zakonodaji za zaščito otrok;

30. poziva države članice, naj oblikujejo navodila in smernice za zdravstvene delavce, pedagoge in socialne delavce, da bi ti starše na spoštljiv način in po potrebi s pomočjo tolmačev obvestili in poučili o ogromnem tveganju pohabljenja ženskih spolnih organov in o kaznivosti te prakse v državah članicah ter naj sodelujejo pri dejavnostih mrež in nevladnih organizacij, ki v tesnem sodelovanju z družinami in skupnostmi izobražujejo, osveščajo in posredujejo v zvezi s tovrstnim pohabljanjem, ter naj te dejavnosti financirajo;

31. poziva države članice, naj širijo točne informacije, ki bodo razumljive nepismenemu prebivalstvu, predvsem prek konzulatov držav članic ob izdaji vizumov; meni, da morajo tudi službe za priseljence v državah gostiteljicah podati informacije o razlogih za pravno prepoved, da bi družine razumele, da prepoved tega tradicionalnega dejanja ni kulturno nasilje, ampak pravna zaščita žensk in deklic; meni, da je treba družine obvestiti o kazenskih posledicah, ki lahko privedejo do zaporne kazni, če je pohabljenje dokazano;

32. poziva k izboljšanju pravnega položaja žensk in deklic v državah, kjer se izvaja pohabljanje ženskih spolnih organov, da bi okrepili samozavest, samoiniciativnost in odgovornost žensk;

33. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji ter vladam in parlamentom držav članic.

Večjezičnost: prednost Evrope in skupna zaveza

P6_TA(2009)0162

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 24. marca 2009 o večjezičnosti: prednost Evrope in skupna zaveza (2008/2225(INI))

(2010/C 117 E/10)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju členov 149 in 151 Pogodbe ES,
- ob upoštevanju členov 21 in 22 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah,
- ob upoštevanju Konvencije Unesca iz leta 2003 o varovanju nesnovne kulturne dediščine,
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 18. septembra 2008 z naslovom „Večjezičnost: prednost Evrope in skupna zaveza“ (KOM(2008)0566) in priloženega delovnega dokumenta služb Komisije (SEK(2008)2443, SEK(2008)2444, SEK(2008)2445),
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 13. aprila 2007 z naslovom „Okvir za evropsko raziskavo o znanju jezikov“ (KOM(2007)0184),